

1.
Låt Sol och Himmel mörkna af, Låt
storm på stormar gå, Låt mist och
Böljor rågn och haf, Mot oss, som lejor
stå, Men wi som flinkt och färdigt folk,
Se på Compasens stål, Och låta lagen
wara tolf: Då gå wi til vårt mål.

2. Ero Solen är på Himmelen, Fast
wi ei henne se, Ero Dögd och Sanning
segrar än, Och sent omsider le, I stårmen
blir man gjerna trött: Men sen det lug-
nat af, Man hvilat straxt des me-
ra fött, Där uss man sedt
Sin Graf.

Syra nya och lustiga

GS511

Sijför,

Then Första:

Ahasverus war så mächtig &c.

Then Andra:

Om jag hade tolf tusende da-
ler :: i qwartaler :: &c.

Then Tredje:

Om en Resonabel Tractor,
Mig tyckes det blir qwaller
rätt nu &c.

Then Fjerde.

Låt sol och himmel mörkna &c

Alla Syra hafwa sin egen Bekanta Melodie.

Tryckt i År.

1.
Ahaswerus war så mågtig,
Med en Persisk Crona Prågtig,
Ja, Hans Riken woro Hundra tjugu siu:
Drickom kåra du.

Ahaswerus satt så gull gull och sur,
Som et Lejon i en Jungfru-bur;
Wållust war Hans åra,
Dricka och förtåra,
Och wår flaska tånna ur.

2. Slottet fullt med hårligheter,
Och Scharlakan till Tapeter.
Bänckar woro där af Bara Gull,
Uj! Uj! aj! lull, lull
Stort Calas nu uti Susan war,
Såmt ett hundra åttatio dar,
Kungen sielf tractera,
Låt oss dricka mera,
Låt oss klinga par om par.

3. Ahasweri bord, det Prålar,
Win bars fram i goldne skålar,
Spicke Skinka hårlig Sommar mat,
Låg på Silfwer Fat,
Lit som hos wår Kung ån plågar stje,
Sect Landshöfdingar och Öfwerste
Wid des Taffell spisa,
Sjüngom nu wår wisa,
Och af wånligt hjerta le.

4. Man

4. Man ser af de Helga Skrifter,
Ahaswerus han war gifter,
Drottning Basthi hette hans Gemål,
Drickom Hennes Skål:
Hennes Majestät af Persien,
Bröt mot Kungen, som sin bästa Wån;
Når han wille lefa,
Wåga, hon at nöfa,
Mången Glicka gör så ån.

5. Kungen uppå siunde dagen,
Ut af Win och kärlek tagen,
Glicka sina siu Camrerare,
Ut sin Drottning be,
Gudnå! den, som då han Glickan ser;
Och ej går sielf, utan skickar sin Camrer,
Den är, at beklaga,
Låt oss Glasen taga;
Låt oss dricka ånnu mer.

6. Drottning Basthi wil ej lyda;
Låt en anti sin Crona pryda,
Bigan Esther fick en goldne skrud,
Blef en Kunglig Brud.
Hon had en Cousin, het Mardochar,
Sydar altid skålmår weta wi;
Skål för gamla Juden,
Skål för unga Bruden,
Skål för hela Frieri.

7. Juden satt wid Kungens trappa;
Släppte Glickor in, som slappa.
Som sitta för en Jude nog,
Jungfru-Bur och frog.

Enå

Ena Camrerare vid dörren stå,
Wista, at de skulle Kungen slå.
Saten sig förwärrar,
Och de gode Herrar,
Bleswo hängde både två.
8. Hör nu på, hur' Drottning Esther,
Böd til måltids många Gäster
Sielf Hans Excellence, Herr Haman kom
Gubbar, drickom om.

Abaswerus drack och Esther gret,
Skönhet gör i werlden stor förtret;
Haman med dicfränger,
Sig i Galgan fröänger,
Puffig, flinder, blå och fet.

9. Abaswerus full och bister,
Såg sin Primier Minister
I en Galga Femtio alnar hög:
Fråga, om jag löa.

Juden sen, som Kungens bästa wän,
Klädde sig i Purpur-Mantelen;
Med en gylдне Crona,
Prägtig hufwud-bona:

Lät oss dricka, drick! Na me

10. Si, så ser man werldsens inara,
Högghet alltid stå i fara.
Lyckans tempel är ju hifflig brant:

Är det icke sant?

Stälta Haman rep och mösa bår,
Sådan hufwud-bonad gör beswär;
Abasweri lära,
Dricka och förtära,
Är det bästa, jag begär.

Om jag hade tolf tusende daler, :: i
quartaler :: Och en tunna Guld i
arf, Skulle jag flitigt göra Baler :: med
Pokaler :: Glöma bort wårt tidehwarf
Men framför alt så skulle jag dricka, å så
nicka, å så hicka, å så dricka, Glömma
werldsens mång beswär.

2. Låpare, kuff och lagveijer :: som jag
säjer :: Skulle jag då också ha Munsa Neb.
benes Kräfte Postejer :: jag ei wäjer ::
Ropa natt och dag: hurra, Men framför
alt så skulle jag dricka, å så nicka ic.

3. Jag skulle sätta hatt på min hjesse ::
ta på esse, Kung och frännumand Mynt til
slut, Sen skull jag, som riter en bjesse ::
på intresse :: Låna mina Roublar ut:
Men fram för alt ic.

4. Handla och wandla skul jag så frier ::
Redderier :: Stora skepp i Ocean köpa
gods uti partier :: Säterier :: Hus och
Tomter uti Sta'n! Men fram för alt ic.

5. Min Paulun med gyldene frantsar ::
gröna fransar :: Och Blompotter ofwan
på, Hjertat i mig hoppas och dantsar ::
jag mig ansar :: Til min Philis wil
jag gå, Men fram för alt ic.

6. Ach! hur' sött et ord skal mig hinna ::
tjenarinna :: Hur mår du, min söta man,
Hjertat börjar darra och brinna :: min
Gu-

Gudinna :: Krama mig så godt, "du kan,
Men framför alt, så skulle jag se.

7. Men, ach! ach, til slut med mig lider:
usla tider :: Och mitt ödes mått är fyllt,
Bli jag gift, en ting i mig svider ::
at man vrider :: Mig en krona oförskult!
Dock stor sak, blott at jag får dricka!
å så, nicka, å så hicka, å så dricka
Glömma världens mång besvär.

Den Tredje:

I.

Mig synes, det blir qvällen rätt nu,
Jag tror det icke eller, för'n ju
Har Klockan icke slagit,
Så sent ej någon dragit,
Och från mig afsked tagit, som du.

2. Jag wil väl hos dig gästa, i fall;
Om du har nog til bästa, så skall,
Jag lägga neder Hatten
Och blifwa öfver natten,

Oje Hästen Hd och watten, på stall.

3. Min Bror, det skal ej fela, sitt ned,
Var in hans Piss och Sela, och Wed.
Gör up en eld och brasa.

Vi wele lustigt rasa,
Så Grannen vår skal fasa, derwid.

4. Spel up, i Musicanter, som slår:
På Pucan, i Drabanter, som står,
Slå Bränvin uti bollar,
Och Ohl i stora håltar,

Säg

al, om n. ... god.

5. Hwi sitten ... sa tyster? Ho.
Är ingen här, som lyfter, Tobak,
Stopp in i några Pipor,
Ej någon där at lipar,
En det gör i mungipor, god smak,

6. Begynn en Skål at dricka, hwem då?
Med rågat mål til pricka, rätt så;
Den Glickan du har fårast,
Som är dig aldranårast,
Förbunden oförfäradt, låt gå.

7. Vi billigt oss påminner, en Skål;
För Wården och Wårdinnan, i gåhl,
Stöt Glasen hop tillika
Och låt oss alla strika,
Hwarannan icke Swika. fullt mål.

8. Wår egen Skål påföljer, slå i,
Wår strupa wackert sköljer, låt si,
At ingen oss förwiter,
Och sig ur laget sliter,

Den först i Bordet biter, är fri.

9. More Pallantinet, väl an,
Af Olet och af Winet, hwar man,
Skal tre på rad uttömma,
Ej sidsa droppan glömma,
Fast än man skulle ömma ibland.

10. Sidst Corlemurle Puff, ohne thut,
Wir Trincken ohne Bartwisch, ein sluck.
Til dess det blifwer dager,
Då hwar och en så lagar,
han wid Afsked tager, en Kluck.

Den